

Dziennik Urzędowy L 293

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
24 października 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1581/2006 z dnia 23 października 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

- ★ **Dyrektywa Komisji 2006/85/WE z dnia 23 października 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia fenamifosu i etefonu jako substancji czynnych ⁽¹⁾ 3**

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

- ★ **Informacja o dacie wejścia w życie umowy o partnerstwie między Wspólnotą Europejską a Wyspami Salomona w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wysp Salomona 6**

Komisja

2006/713/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 20 października 2006 r. o zakończeniu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu zapisywalnych uniwersalnych dysków wideo (DVD+/-R) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Hong Kongu i Tajwanu 7**

2006/714/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 23 października 2006 r. zawieszająca ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 215/2002 na przywóz żelazomolibdenu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 15**

2006/715/Euratom:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 23 października 2006 r. dostosowujące zalecenie 2000/473/Euratom w sprawie stosowania art. 36 Traktatu Euratom dotyczącego kontrolowania poziomu napromieniowania środowiska naturalnego w celu oceny stopnia narażenia ludności, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4931) 17**

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1581/2006

z dnia 23 października 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 października 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 października 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 października 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	64,3
	096	31,1
	204	40,0
	999	45,1
0707 00 05	052	109,1
	096	30,8
	999	70,0
0709 90 70	052	101,1
	204	47,7
	999	74,4
0805 50 10	052	66,9
	388	65,7
	524	58,0
	528	57,4
	999	62,0
0806 10 10	052	92,5
	400	192,3
	999	142,4
0808 10 80	388	79,4
	400	113,1
	404	100,0
	800	138,3
	804	140,2
	999	114,2
0808 20 50	052	109,0
	400	199,1
	720	51,9
	999	120,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/85/WE**z dnia 23 października 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia fenamifosu i etefonu jako substancji czynnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽²⁾ i (WE) nr 703/2001 ⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu pracy, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten zawiera fenamifos i etefon.
- (2) Wpływ tych substancji czynnych na zdrowie ludzi i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku fenamifosu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy były Niderlandy, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 27 listopada 2003 r. W przypadku etefonu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy były Niderlandy, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 21 kwietnia 2004 r.
- (3) Sprawozdania z oceny zostały poddane wzajemnej weryfikacji przez państwa członkowskie i EFSA oraz przedstawione Komisji w formie sprawozdania naukowego EFSA dotyczącego fenamifosu w dniu 13 stycznia

2006 r. oraz dotyczącego etefonu w dniu 24 kwietnia 2006 r. ⁽⁴⁾. Sprawozdania te zostały poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane dnia 14 lipca 2006 r. w formie sprawozdania Komisji z przeglądu dotyczącego fenamifosu i etefonu.

- (4) Na podstawie różnych przeprowadzonych badań okazało się, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające fenamifos i etefon zasadniczo spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem włączyć te substancje czynne do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń w odniesieniu do środków ochrony roślin zawierających dane substancje czynne zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.
- (5) Należy przewidzieć rozsądny termin, który powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, żeby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia.
- (6) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć okres sześciu miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających fenamifos i etefon w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu, należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/75/WE (Dz.U. L 248 z 12.9.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2006) 62, 1–81, Conclusion regarding the Peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenamiphos (sfinalizowano: dnia 13 stycznia 2006 r.). EFSA Scientific Report (2006) 67, 1–61, Conclusion regarding the Peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ethephon (sfinalizowano: dnia 24 kwietnia 2006 r.).

- (7) Doświadczenie zdobyte w wyniku wcześniejszego włączania substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności przy interpretacji obowiązków posiadaczy istniejących zezwoleń w odniesieniu do dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności konieczne wydaje się zatem wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 stycznia 2008 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lutego 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG w terminie do dnia 31 stycznia 2008 r. państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub cofają istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających fenamifos i etefon jako substancje czynne.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności zweryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy, dotyczące fenamifosu i etefonu, z wyjątkiem warunków określonych w części B wpisu odnoszącego się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, najpóźniej do dnia 31 lipca 2007 r. państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego do obrotu środka ochrony roślin zawierającego fenamifos i etefon jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG, według jednolitych zasad określonych w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG oraz na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i przy uwzględnieniu części B wpisu w załączniku I do wymienionej dyrektywy, dotyczącego odpowiednio fenamifosu i etefonu. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu takich ustaleń państwa członkowskie:

- a) w odniesieniu do środka zawierającego fenamifos i etefon jako jedyną substancję czynną, w razie konieczności, zmieniają lub wycofują zezwolenie na każdy taki środek najpóźniej do dnia 31 lipca 2011 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego fenamifos i etefon jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby, zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 31 lipca 2011 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W tym przypadku obowiązuje data późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 października 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się pozycję w następującym brzmieniu:

„Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
143	Fenamifos Nr CAS 22224-92-6 Nr CIPAC 692	izopropylamidofosforan etylu-3-metylo-4-(metylosulfanylo)fenylu	≥ 940 g/kg	1 sierpnia 2007 r.	31 lipca 2017 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako nematocydu przez nawadnianie kropłowe w szklarniach o stałej strukturze.</p> <p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego fenamifosu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 14 lipca 2006 r.</p> <p>W tej ogólnej ocenie:</p> <p>— państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na ochronę organizmów wodnych, organizmów glebowych niebędących przedmiotem zwalczania i wód gruntowych w sytuacjach, w których są one podatne na zagrożenia.</p> <p>Warunki zezwolenia powinny obejmować środki służące zmniejszeniu ryzyka oraz w miarę potrzeby należy wprowadzić programy do sprawdzania możliwości skażenia wód gruntowych w strefach podanych na zagrożenia.</p>
144	Etefon Nr CAS 16672-87-0 Nr CIPAC 373	kwas 2-chloroetylofosfonowy	≥ 910 g/kg (materiał techniczny – TC) Zanieczyszczenia produkcyjne MEPHA (ester mono 2-chloroetylowy, kwas 2-chloroetylofosfonowy) oraz 1,2-dichloroetanem budzą obawy toksykologiczne i nie mogą przekroczyć odpowiednio 20 g/kg i 0,5 g/kg w materiale technicznym.	1 sierpnia 2007 r.	31 lipca 2017 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin.</p> <p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego etefonu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 14 lipca 2006 r.</p>

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

Informacja o dacie wejścia w życie umowy o partnerstwie między Wspólnotą Europejską a Wyspami Salomona w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wysp Salomona ⁽¹⁾

Wspólnota Europejska i rząd Wysp Salomona powiadomiły się wzajemnie odpowiednio w dniu 28 czerwca i 9 października 2006 r. o zakończeniu procedur przyjęcia.

W związku z powyższym umowa, zgodnie z jej art. 16, weszła w życie w dniu 9 października 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 33.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 października 2006 r.

o zakończeniu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu zapisywalnych uniwersalnych dysków wideo (DVD+/-R) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Hong Kongu i Tajwanu

(2006/713/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

1. Wszczęcie postępowania

- (1) W zawiadomieniu opublikowanym w dniu 6 sierpnia 2005 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ Komisja powiadomiła o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty zapisywalnych uniwersalnych dysków wideo (DVD+/-R) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Hong Kongu i Tajwanu („państwa objęte postępowaniem”).
- (2) Postępowanie wszczęto na skutek skargi złożonej w dniu 24 czerwca 2005 r. przez CECMA („skarżący”) w imieniu europejskich producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku powyżej 60 %, całkowitej wspólnotowej produkcji dysków DVD+/-R. Skarga zawierała dowody praktyk dumpingowych w odniesieniu do dysków DVD+/-R i poniesionej w wyniku tego istotnej szkody, które zostały uznane za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.

2. Strony objęte postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania: skarżącego, producentów wspólnotowych wymienionych w skardze, innych znanych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących z państw objętych postępowaniem, importerów, dystrybutorów, sprzedawców detalicznych i stowarzyszenia konsumenckie, o których wiadomo, że są zainteresowane, a także przedstawicieli władz państw objętych wszczętym postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 6.8.2005, str. 12.

- (4) Aby umożliwić eksportującym producentom z ChRL złożenie wniosku o przyznanie statusu podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), gdyby wyrazili oni takie życzenie, Komisja przesłała formularze wniosków producentom eksportującym znanym jako zainteresowani oraz wszystkim pozostałym przedsiębiorstwom, które wyraziły zainteresowanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Piętnaście przedsiębiorstw złożyło wnioski o status podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych (MET) stosownie do art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego lub o indywidualne traktowanie (IT) w przypadku, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają warunków przyznania im MET.
- (5) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich stron znanych jako zainteresowane, w tym do wszystkich skarżących producentów, wszystkich pozostałych znanych producentów we Wspólnocie, producentów eksportujących z państw objętych postępowaniem oraz do importerów, sprzedawców detalicznych i dystrybutorów. Kwestionariusze rozesłano także do producentów eksportujących z Japonii, uznanej – zamiast Tajwanu – za potencjalne państwo analogiczne dla potrzeb ustalenia wartości normalnej dla producentów w ChRL, którym nie można przyznać MET. Zmiana potencjalnego państwa analogicznego była wynikiem podniesionych przez zainteresowane strony zastrzeżeń, w głównej mierze odnoszących się do faktu, iż dotychczas odnotowane praktyki dumpingowe wiodących tajwańskich eksporterów dotyczyły produktów zbliżonych, a do pewnego stopnia – substytutów. Otrzymano odpowiedzi od dwudziestu dwóch producentów eksportujących z państw objętych postępowaniem, od wszystkich skarżących producentów oraz jednego innego producenta wspólnotowego, ośmiu niepowiązanych importerów, jednego dystrybutora i siedmiu sprzedawców detalicznych (w tym jednego, będącego hurtownikiem i detalistą zarazem).
- (6) Z uwagi na znaczną liczbę odpowiedzi udzielonych ze strony ChRL (dziewięć grup przedsiębiorstw) i Tajwanu (jedenaście przedsiębiorstw), w odniesieniu do tych dwóch krajów zastosowano kontrolę wrywkową, zgodnie z tym, co przewidziano w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, wyboru kontrolowanej próby dokonano na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Do próby wybrano odpowiednio czterech producentów eksportujących z ChRL, reprezentujących razem 79 % ogółu wywozu prowadzonego przez chińskie strony współpracujące oraz pięciu producentów eksportujących z Tajwanu, reprezentujących 97 % całkowitego wywozu prowadzonego przez tajwańskie strony współpracujące. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, skonsultowano się w tej sprawie z władzami chińskimi oraz tajwańskimi, które nie wniosły sprzeciwu. Nie zaistniała potrzeba wrywkowej kontroli w odniesieniu do Hong Kongu.
- (7) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci wspólnotowi:
- Computer Support Italcad s.r.l. (Mediolan, Włochy)
  - Manufacturing Advanced Media (Mulhouse, Francja)
  - TDK Recording Media Europe (Luksemburg)
  - Sony DADC (Salzburg, Austria)
- b) Producenci eksportujący w Hong Kongu:
- UME Disc Ltd.
  - China Shing Manufacturing
  - MDA Technology Ltd.
  - Giant Base Technology Ltd.
  - Pop Hero Holdings Ltd.
  - Wealth Fair Investment Ltd.

- c) Producenci eksportujący w Tajwanie:
- Prodisc Technology, Inc (Tajpej, Tajwan)
  - Daxon Technology (Tajpej, Tajwan)
- d) Importerzy i dystrybutorzy niepowiązani:
- Verbatim Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo).
  - Maxell Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)
  - Philips Recordable Media (Wiesbaden, Niemcy)
  - Sony France S.A. (Paryż, Francja)
  - Ingram Micro Distribution GmbH (Monachium, Niemcy)
  - SK Kassetten GmbH & Co KG (Neuenrade, Niemcy)
  - Intenso GmbH (Vechta, Niemcy)
  - Emtec International S.p.a. (Paryż, Francja)
- e) Hurtownik-detalista:
- Metro Group Buying GmbH
- f) Detaliści:
- Carrefour Marchandises Internationales (Paryż, Francja)
  - El Corte Inglés S.A. (Madryt, Hiszpania)
  - FNAC S.A. (Paryż, Francja)
- g) Producent w kraju analogicznym:
- Taiyo Yuden (Takasaki, Japonia)
- (8) Należy pamiętać, iż w ramach obecnego dochodzenia nie nałożono żadnych tymczasowych środków. Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których podjęto decyzję o zaniechaniu nakładania tymczasowych środków. Wszystkie strony otrzymały czas na przedstawienie uwag związanych z ujawnionymi informacjami.
- (9) Niektóre z zainteresowanych stron przedstawiły uwagi w formie pisemnej. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono także wypowiedzenie się w formie ustnej. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

3. Okres dochodzenia

- (10) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. („OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od 1 stycznia 2002 r. do końca okresu dochodzenia („badany okres”).

4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

4.1. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produktem objętym postępowaniem są zapisywalne uniwersalne dyski wideo (DVD+/-R) pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, Hong Kongu i Tajwanu, zgłaszane zwykle w ramach kodu CN ex 8523 90 30 (kod CN od 1 stycznia 2006 r.). Kod ten obejmuje nośniki o pojemności zapisu przekraczającej 900 megabajtów, ale nieprzekraczającej 18 gigabajtów, inne niż kasowalne. Powyższy kod CN podano jedynie w celach informacyjnych. Objęty nim produkt należy do branży nośników do zapisu.
- (12) DVD+/-R jest optycznym nośnikiem danych cyfrowych w postaci dysku poliwęglanowego powleczono-pojedynczą warstwą barwnika. Dyski DVD+/-R zbudowane są zwykle z dwóch sklejonych ze sobą płyt poliwęglanowych o grubości 0,6 mm każda o średnicy do 120 mm. Chociaż nagrywanie na takich dyskach może być dokonywane w wielu etapach, raz zapisane dane nie mogą być usunięte. Dysk jest optycznym nośnikiem danych cyfrowych, ścieżki dźwiękowej i wideo. Nagrywanie odbywa się poprzez naświetlenie warstwy barwnika (barwnika zapisywalnego) wiązką podczerwonych promieni lasera w urządzeniu nagrywającym DVD-R.
- (13) Istnieją dwa różne standardy DVD, to jest: DVD minus R („DVD-R”) i DVD plus R („DVD+R”). W zależności od przynależności do danej grupy przedsiębiorstw, które pierwotnie opracowały różne standardy, producenci wspierali tradycyjnie albo produkcję nośników DVD+R albo też DVD-R (przykładowo, standard DVD-R był propagowany przez grupę pod nazwą „DVD-Forum”, do której należał między innymi japoński producent Panasonic). W ostatnim czasie większość producentów produkuje i wprowadza do obrotu nośniki w obu standardach, a większość odtwarzaczy DVD odtwarza zarówno dyski DVD-R, jak i DVD+R.
- (14) Typ DVD+/-R można rozpoznać po wyglądzie, typie zapisywanych danych, pojemności zapisu, odbłaskowej warstwie metalu, jak również po tym, czy dany dysk DVD+/-R jest pokryty nadrukiem. Ponadto istnieją też różne prędkości zapisu, od czterokrotnej (4x) do DVD+/-R o wysokiej prędkości zapisu (8x, 16x lub większej).
- (15) Produkt jest w sprzedaży w opakowaniach różnej wielkości. DVD+/-R są na rynku w różnego rodzaju opakowaniach, pakowane po 1 szt. w osobne, wąskie pudełka typu *slim* lub ozdobne (*jewel-case*), w twarde pudełka typu szpindel (*cake-box*, po 10-100 szt.) w formie szpuli, w tym również obciążone folią termokurczliwą (od 10 do 100 szt.) albo w koperty po 1 szt. opakowane w celofan, w pudełka tekturowe itp.
- (16) (Dostępna pojemność zapisu jednowarstwowego dysku DVD+/-R wynosi 4,7 gigabajta („GB”), podczas gdy dysk DVD+/-R o dwustronnej warstwie barwnika dysponuje podwojoną pojemnością zapisu 9,4 GB.
- (17) Pomimo zróżnicowanej jakości poszczególnych typów dysków DVD +/-R dostępnych w sprzedaży, nie ma żadnych istotnych różnic w podstawowych fizycznych i technicznych cechach różnych typów czy też standardów nośnika. Co więcej, dochodzenie wykazało, że wszystkie dyski DVD+/-R mają takie samo ostateczne przeznaczenie. Zatem do celów prowadzonego dochodzenia są one uważane za jeden produkt.

4.2. Produkt podobny

- (18) Dochodzenie wykazało brak różnic podstawowych fizycznych i technicznych cech oraz przeznaczenia produktu objętego postępowaniem w stosunku do innych dysków DVD+/-R:
  - produkowanych i sprzedawanych na rynku krajowym w państwach objętych postępowaniem,
  - wytwarzanych przez skarżących i innych producentów wspólnotowych i będących w sprzedaży na rynku wspólnotowym,
  - produkowanych i sprzedawanych na rynku krajowym w państwie (Japonia) uznanym za analogiczne do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do przywozu z ChRL.

- (19) W związku z powyższym stwierdza się, że wszystkie rodzaje dysków DVD+/-R stanowią jeden produkt i uznaje się je za podobny produkt w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

B. DUMPING, SZKODA I ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (20) Dochodzenie wykazało istnienie dumpingu i wynikającej z niego szkody. Tym niemniej, zważywszy na poniższe wnioski, szczegółowy opis tych ustaleń nie jest konieczny.

C. INTERES WSPÓLNOTY

5. Uwagi ogólne

- (21) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o szkodliwym dumpingu istniały jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że przyjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. Rozważono możliwy wpływ ewentualnego podjęcia środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie oraz konsekwencje zaniechania takich środków.
- (22) Definicje wspólnotowej produkcji oraz „przemysłu wspólnotowego” przyjęto w myśl kryteriów ustanowionych w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (23) W tym przypadku jako przemysł wspólnotowy występowały następujące przedsiębiorstwa powiązane:
- Computer Support Italcad s.r.l. („CSI”)
  - Manufacturing Advanced Media („MAME”).
- (24) W treści skargi jako jedno ze skarżących wystąpiło ponadto jeszcze jedno przedsiębiorstwo. Stwierdzono jednak, iż przedsiębiorstwo to prowadziło w ciągu OD przywóz produktu objętego postępowaniem z państw objętych postępowaniem w ilości stanowiącej większą część jego produkcji w odniesieniu do tego produktu. Przywóz ten prowadzono przez dłuższy czas. Ustalono ponadto, że prowadzona przez to przedsiębiorstwo podstawowa działalność miała miejsce poza granicami Wspólnoty. W związku z tym, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo to zostało wyłączone z zakresu przemysłu wspólnotowego.
- (25) Co więcej, w pełni współpracował jeden kolejny producent. Stwierdzono jednak, iż prowadził on w ciągu OD przywóz produktu objętego postępowaniem z państw objętych postępowaniem, w ilości stanowiącej większą część jego całkowitej produkcji. Przywóz ten, jak ustalono, prowadzony był przez dłuższy czas. Jak określono w motywie 24, również w przypadku tego przedsiębiorstwa (jako należącego do grupy), prowadzona przez nie podstawowa działalność miała miejsce poza granicami Wspólnoty. W związku z tym zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, przedsiębiorstwo to zostało również wyłączone z zakresu przemysłu wspólnotowego.
- (26) Wreszcie w związku z objęciem dwóch pozostałych przedsiębiorstw postępowaniem likwidacyjnym po upływie okresu dochodzenia, należało rozważyć wyłączenie ich z zakresu definicji przemysłu wspólnotowego. Jednakże w świetle wniosków wyłożonych poniżej uznano, że podejmowanie decyzji w tej kwestii nie jest konieczne.
- (27) Dlatego też jedynie przedsiębiorstwa CSI oraz MAME, których produkcja wynosi 88 % oszacowanej łącznej wspólnotowej produkcji, stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

6. Interes przemysłu wspólnotowego, niepowiązanych importerów, użytkowników oraz konsumentów

- (28) W oparciu o informacje zebrane od zainteresowanych stron, całkowita konsumpcja we Wspólnocie oraz udział przemysłu wspólnotowego w rynku w ciągu badanego okresu kształtowały się następująco:

Konsumpcja w UE

Tys. szt.	2002	2003	2004	OD
Konsumpcja w UE ogółem	10 570	602 390	1 575 562	1 687 509
Wskaźnik (2002 = 100)	100	5 700	14 906	15 965

Całkowita konsumpcja produktu objętego postępowaniem w UE lawinowo wzrosła o niemal 16 000 punktów procentowych.

Udział w rynku w skali Wspólnoty

	2002	2003	2004	OD
Przemysł Wspólnoty	0 %	0,4 %	0,6 %	0,8 %
Współpracujący producenci wyłączeni z zakresu produkcji wspólnotowej (zob. wyżej, motywy 24–25)	6,3 %	1,0 %	3,1 %	5,1 %
Inni niewspółpracujący producenci, działający nadal na terenie Wspólnoty (dane szacunkowe)	0 %	0,5 %	0,2 %	0,2 %
Przywóz z państw objętych postępowaniem	93,7 %	87,6 %	89,0 %	86,1 %
Przywóz z innych państw trzecich	0 %	10,5 %	7,1 %	7,8 %

- (29) Na podstawie przedstawionych wyżej danych można stwierdzić, iż udział przemysłu wspólnotowego w rynku Wspólnoty z początku, tj. w 2000 r., wynosił 0 % – jednak w ciągu OD osiągnął poziom zaledwie 0,8 %. Udział rynkowy przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie uległ zmniejszeniu w badanym okresie, utrzymując jednakże w ciągu OD poziom około 87 %. Udział w rynku utracony przez te państwa odpowiadał w przybliżeniu zwiększeniu przywozu z innych państw trzecich.
- (30) Skarżący argumentował, iż niektórzy z niewspółpracujących producentów, którzy wstrzymali produkcję w ciągu lub też po upływie OD mogliby wznowić produkcję w razie zastosowania środków antydumpingowych. Jednakże z braku pochodzących bezpośrednio od tych niewspółpracujących producentów danych potwierdzających ich rzekome zamiary, jak też innych dowodów na potwierdzenie takiej hipotezy, argument ten należy odrzucić. Należy przy tym zauważyć, iż nawet w przypadku wznowienia produkcji przez te przedsiębiorstwa, jej wielkość najprawdopodobniej nie byłaby znacząca wobec ogromnej skali produkcji krajów, których dotyczy postępowanie.
- (31) Ponadto – jak już wykazano powyżej – wydaje się oczywiste, że produkcja DVD+/-R przez przemysł wspólnotowy rozpoczęła się dość późno w stosunku do producentów eksportujących z państw objętych postępowaniem. Jest wysoce nieprawdopodobne, aby podjęcie środków antydumpingowych umożliwiło przemysłowi wspólnotowemu podniesienie cen do umożliwiającego im przetrwanie poziomu rentowności, albo też zwiększenie sprzedaży w stopniu pozwalającym na zmniejszenie kosztów produkcji, a tym samym na wykorzystanie efektu skali. Rozwój wydarzeń w badanym okresie wskazuje, że przemysł wspólnotowy nigdy nie był w stanie osiągnąć znaczącego udziału w rynku, a udział państw objętych postępowaniem w rynku zmniejszał się niemal wyłącznie na korzyść przywozu z innych państw trzecich. Ponadto dwa spośród czterech współpracujących przedsiębiorstw zrezygnowały z zainteresowania działalnością w charakterze producentów wspólnotowych, by podjąć działalność importerów DVD+/-R z krajów, których dotyczy postępowanie. W powyższych okolicznościach jest wysoce nieprawdopodobne, by pozostały przemysł wspólnotowy miał okazać się przemysłem rentownym i aby skorzystał on na nałożeniu środków antydumpingowych.

- (32) Wszyscy importerzy, dystrybutorzy, podobnie jak większość sprzedawców detalicznych, twierdzili, że wywołane nałożeniem środków antidumpingowych zwiększone koszty musiałyby być poniesione na jednym lub więcej ogniwie łańcucha dystrybucji (tym samym znacząco obniżając odpowiednie marże) lub też przeniesione na ostatecznych nabywców (tym samym być może nawet zmniejszając łączną konsumpcję DVD+/-R), lub ewentualnie podzielone między dystrybutorów i konsumentów.
- (33) Prawdopodobna reakcja importerów, dystrybutorów czy detalistów na zwiększenie kosztów w związku z wprowadzonymi środkami byłaby zależna od sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich. W niektórych z państw członkowskich popyt na DVD+/-R ulega już obecnie silnej presji „specjalnych opłat” nałożonych na nośniki danych (podatków znacznie podnoszących detaliczną cenę zakupu dla konsumenta). W takim przypadku nabywcy DVD+/-R mogliby nie być w stanie zapłacić wyższych cen wynikających z wprowadzenia środków antidumpingowych, ponieważ już obecna cena detaliczna jest uznawana za wysoką. Całkowity koszt środków prawdopodobnie zostałyby poniesiony przez łańcuch dystrybucji w celu uniknięcia nasilonego zwrócenia się konsumentów ku innym zapisywalnym nośnikom danych w rodzaju dysków twardych czy kart pamięci typu flash.. Jako że narzut importerów i hurtowników z tych państw można szacować na około 4 %, nałożenie ceł antidumpingowych wpłynęłoby znacząco na obniżenie i tak niewysokiej marży.
- (34) Co gorsza, w państwach członkowskich o najniższym poziomie (lub braku) specjalnych opłat, najprawdopodobniej istotny ciężar wzrostu kosztów spoczywa na konsumentach. Dlatego też, wypadkowe skutki środków antidumpingowych byłyby w tych krajach najpoważniejsze z uwagi na stosunkowo najwyższy wzrost ceny. W rezultacie mogłoby dojść do zmniejszenia konsumpcji wywołanej zachęceniem konsumentów do szukania substytutów.
- (35) Z powyższych ustaleń wynika, że strategię cenową importerów, dystrybutorów i detalistów byłyby zróżnicowane w zależności od sytuacji w danym państwie członkowskim. Niemniej jednak, widoczne jest, że wszystkie te grupy ucierpiałyby na wprowadzeniu środków antidumpingowych – czy to poprzez uszczuplenie ich marży, czy z powodu spadku ilości sprzedaży. Analogicznie, na ile koszty środków antidumpingowych zostałyby przeniesione na konsumentów, na tyle i oni odczuliby negatywny wpływ wprowadzonych środków.
- (36) Wiele z zainteresowanych stron stwierdzało, że skutki dowolnych środków dla przemysłu wspólnotowego byłyby w każdym razie podważone przez spadek konsumpcji DVD+/-R na rzecz innych nośników danych w rodzaju dysków twardych w urządzeniach nagrywających DVD oraz kart pamięci typu flash. Rzeczywiście, w dochodzeniu wykazano, że rozwój technologiczny na rynku nośników danych jest gwałtowny i że nowe nośniki cechuje zwiększona pojemność zapisu, w przypadku kart pamięci typu flash połączona z niewielkimi rozmiarami nośnika.
- (37) Podnoszono ponadto fakt, że stan przemysłu wspólnotowego miałby być wynikiem antykonkurencyjnych praktyk pewnych dominujących producentów eksportujących, polegających na strategii cen poniżej kosztów, które miałyby nie dopuścić do zbudowania przez przemysł wspólnotowy znaczącego udziału w tym rynku. Po pierwsze, należy nadmienić, iż brak odpowiedniej decyzji lub dochodzenia w toku dotyczącego zarzutu nadużywania pozycji dominującej w świetle unijnych zasad konkurencji; skarżący nie powołał się ponadto na żadną stosowną decyzję wydaną na gruncie krajowego prawa konkurencji. Po drugie, dochodzenie wykazało, że na rynku produktu objętego postępowaniem – zarówno europejskim, jak i światowym – działa duża liczba podmiotów. W ramach zagadnień objętych niniejszym dochodzeniem nie wykazano, aby którykolwiek z podmiotów, samodzielnie lub wspólnie z innymi, posiadał na tyle znaczący udział w rynku, aby można było stwierdzić, że zajmuje pozycję dominującą. Co więcej, nie wykazano też, aby którekolwiek z przedsiębiorstw posiadało siłę gospodarczą, która pozwalałaby mu na zakłócenie efektywnej konkurencji. Po trzecie, brak przesłanek, które wskazywałyby na znaczące straty ponoszone przez objętych postępowaniem eksporterów, świadczące o strategii sprzedaży po cenach poniżej kosztów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (38) Co więcej, aczkolwiek art. 21 rozporządzenia podstawowego odnosi się istotnie do konieczności zwrócenia szczególnej uwagi na potrzebę eliminacji skutków szkodliwego dumpingu zakłócającego handel oraz na przywrócenie efektywnej konkurencji, przepis ten powinno się rozpatrywać w szerokim kontekście ustanowionego w wyżej cytowanym artykule ustalenia interesu Wspólnoty. Tak więc należy zbadać i wyważyć skutki ewentualnego nałożenia środków antidumpingowych i ich zaniechania poniesione przez wszystkie zainteresowane strony. W tym względzie należy zauważyć, że istnieje pewna liczba innych eksporterów i producentów konkurujących na rynku światowym, a do pewnego stopnia także na rynku wspólnotowym. Nawet biorąc pod uwagę perspektywę średnioterminową, przemysł wspólnotowy prawdopodobnie nie odniósłby pełnej korzyści z nałożenia możliwych środków, zważywszy na fakt, iż należałoby się spodziewać zwiększenia udziału innych krajów trzecich w rynku wspólnotowym.
- (39) Uwzględniając stosunkową dojrzałość rynku DVD+/-R, możliwość uczynienia z przemysłu wspólnotowego poważnego uczestnika w krótko- lub średniookresowej perspektywie wydaje się w razie wprowadzenia środków antidumpingowych dość odległą, szczególnie w ujęciu udziału w rynku, mocy produkcyjnych czy technologii. Wręcz przeciwnie, nałożenie środków antidumpingowych dotknęłoby niemal 90 % ogółu konsumpcji produktu objętego postępowaniem do UE, i miałyby szkodliwe skutki dla importerów, dystrybutorów, sprzedawców detalicznych i konsumentów. W tych okolicznościach, nałożenie środków antidumpingowych byłoby nieproporcjonalne.
- (40) Na podstawie powyższego stwierdzono, że nałożenie środków antidumpingowych wywarłoby prawdopodobnie znaczące szkodliwe skutki dla importerów, dystrybutorów, sprzedawców detalicznych i konsumentów produktu objętego postępowaniem, i że przemysł wspólnotowy prawdopodobnie nie odniósłby z niego żadnych znaczących korzyści. W związku z tym stwierdza się, że nałożenie środków byłoby nieproporcjonalne i że nie leży ono w interesie Wspólnoty.

7. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (41) Mając na uwadze powyższe wnioski, istnieją nieodparte powody wynikające z interesu Wspólnoty, aby zaniechać przyjmowania środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu DVD+/-R z państw objętych postępowaniem.

D. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (42) Z uwagi na powyższe okoliczności, postępowanie w odniesieniu do przywozów DVD+/-R z państw objętych postępowaniem powinno się zakończyć w oparciu o interes Wspólnoty.
- (43) Skarżący oraz wszystkie pozostałe zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których Komisja postanowiła zakończyć postępowanie. Następnie skarżący wyrazili swoje uwagi, które jednak nie miały takiego charakteru, jaki pozwalałby na zmianę powyższych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Postępowanie antidumpingowe dotyczące przywozu zapisywalnych uniwersalnych dysków wideo (DVD+/-R) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Hong Kongu i Tajwanu objętych kodem CN ex 8523 90 30 (kod CN od 1 stycznia 2006 r.) zostaje niniejszym zakończone.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 października 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 października 2006 r.****zawieszająca ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 215/2002 na przywóz żelazomolibdenu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

(2006/714/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wspomniane środki antydumpingowe mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14 ust. 4,

(4) Występując w imieniu pewnej liczby przedsiębiorstw wykorzystujących produkt objęty postępowaniem, konfederacja Eurofer oświadczyła, że od okresu dochodzenia sytuacja rynkowa uległa zmianie. Skarżący w pierwotnym dochodzeniu i inni producenci wspólnotowi produktu objętego postępowaniem, reprezentowani przez Euroalliances, przedstawili uwagi na ten temat, po czym nastąpiła wymiana poglądów.

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Od czasu ostatecznego nałożenia środków w lutym 2002 r. wielkość przywozu z Chin uległa znaczącemu zmniejszeniu. Statystyki Eurostatu wskazują na spadek z ok. 12 KT w 2001 r. do niemal zerowego przywozu w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 31 marca 2006 r. Według obliczeń Euroalliances na rynek przenika przywóz wielkości ponad 1 KT w związku z tym, że część przywozu zgłaszanego jako pochodzący z Niderlandów w rzeczywistości pochodzi z Chin. Nawet po uwzględnieniu tego założenia, oczywistym pozostaje znaczący spadek wielkości przywozu.

A. PROCEDURA

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 215/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazomolibdenu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL), objętego kodem CN 7202 70 00 („produkt objęty postępowaniem”). Stawka cła antydumpingowego wynosi 22,5 %.

(2) Komisja otrzymała informację o zmianie warunków rynkowych, która nastąpiła po pierwotnym okresie dochodzenia (mianowicie po okresie trwającym od 1 października 1999 r. do 30 września 2000 r.) i która może stanowić uzasadnienie zawieszenia obowiązujących obecnie środków zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym Komisja zbadała, czy zawieszenie takie jest uzasadnione.

(6) Przywóz z innych krajów trzecich wzrósł z ok. 2,7 KT do 10,7 KT, co rekompensuje częściowo spadek wielkości przywozu z Chin. Konsumpcja wzrosła o 14 %.

(7) Ceny rynkowe we Wspólnocie wzrosły z ok. 8 EUR/kg w pierwotnym OD do ok. 80 EUR/kg w 2005 r., a w 2006 są one rzędu 60 EUR/kg. Podobny trend można zaobserwować na innych większych rynkach na świecie.

B. UZASADNIENIE

(3) Zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe mogą zostać zawieszane w interesie Wspólnoty, jeżeli warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia szkoda nie powinna wystąpić ponownie, z zastrzeżeniem, że przemysł wspólnotowy miał możliwość wyrażenia opinii na ten temat i opinia ta została uwzględniona. Artykuł 14 ust. 4 stanowi ponadto, że

(8) Spośród czynników zgłoszonych przez strony głównym wyjaśnieniem wzrostu cen jest niedobór zdolności produkcyjnych w zakresie prażenia, czyli możliwości przetwarzania koncentratu molibdenu w tlenek molibdenu (który następnie jest przetwarzany w żelazomolibden). Jest to czynnik, który w dużym stopniu wyjaśnia wzrost cen oraz nierównowagę popytu i podaży na rynku wspólnotowym. Z przedstawionych informacji wynika, że niedobór zdolności produkcyjnych w zakresie prażenia najprawdopodobniej przestanie istnieć w ciągu 2007 r. w wyniku pojawiających się nowych możliwości produkcyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 35 z 6.2.2002, str. 1.

- (9) W odniesieniu do przemysłu wspólnotowego należy zauważyć, że od czasu nałożenia środków sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się. Wielkość sprzedaży i produkcji wzrosły odpowiednio o 25 % i 5 %, co pozwoliło na osiągnięcie ok. 26 % udziału w rynku. Wzrosły również zyski. Pomimo że przemysł wspólnotowy nie osiągnął równomiernie normalnego poziomu zysku w wysokości 5 % określonego w pierwotnym dochodzeniu, przemysł wspólnotowy zwiększył jednakże zyski o maksymalnie 5 punktów procentowych, stając się w ten sposób rentownym.
- (10) Chińskie ceny eksportowe w handlu z krajami trzecimi uległy tej samej tendencji zwykłej, opisanej powyżej, co wskazuje, że w przypadku zawieszenia środków mało prawdopodobny będzie krótkoterminowy spadek cen w takim zakresie, że szkoda będzie mogła wystąpić ponownie.
- (11) Nie znaleziono powodów, dla których zawieszenie miałyby nie leżeć w interesie Wspólnoty.

C. WNIOSKI

- (12) W związku z powyższym, uwzględniając tymczasową zmianę warunków rynkowych, a w szczególności wysoki poziom cen produktu objętego postępowaniem na rynku wspólnotowym, który znacznie przewyższa poziom usuwający szkodę określony w pierwotnym dochodzeniu, w połączeniu z nierównowagą popytu i podaży w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, uznaje się, że szkoda związana z przywozem produktu objętego postępowaniem z ChRL najprawdopodobniej nie wystąpi ponownie w wyniku zawieszenia środków. Proponuje się zatem zawieszenie obowiązujących środków na dziewięć miesięcy zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (13) Zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała przemysł wspólnotowy o zamiarze zawieszenia obowiązujących środków antydumpingowych. Przemysł wspólnotowy miał możliwość zgłoszenia uwag. Przemysł wspólnotowy nie sprzeciwił się zawieszeniu obowiązujących środków antydumpingowych.

- (14) Komisja uznaje zatem, że spełnione zostały wszelkie wymagania dotyczące zawieszenia cła antydumpingowego nałożonego na produkt objęty postępowaniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym należy zawiesić na okres dziewięć miesięcy cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 215/2002.
- (15) Komisja będzie śledzić rozwój sytuacji w zakresie przywozu oraz ceny produktu objętego postępowaniem. Jeżeli w dowolnym momencie wystąpi sytuacja, w której ponownie zostanie zwiększony przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL po cenach dumpingowych i w związku z tym powstanie szkoda dla przemysłu wspólnotowego, Komisja nałoży ponownie cło antydumpingowe, uchylając niniejsze zawieszenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 215/2002 na przywóz żelazomolibdenu objętego kodem CN 7202 70 00 i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje niniejszym zawieszony na okres dziewięć miesięcy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 października 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 23 października 2006 r.****dostosowujące zalecenie 2000/473/Euratom w sprawie stosowania art. 36 Traktatu Euratom dotyczącego kontrolowania poziomu napromieniowania środowiska naturalnego w celu oceny stopnia narażenia ludności, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4931)**(2006/715/Euratom)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 56,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 56 Aktu przystąpienia w przypadku gdy akty, które pozostają w mocy po dniu 1 stycznia 2007 r., wymagają dostosowań w związku z przystąpieniem, a niezbędne dostosowania nie zostały przewidziane w akcie lub jego załącznikach, Komisja przyjmuje w tym celu niezbędne akty we wszystkich przypadkach, w których akt podstawowy został przyjęty przez Komisję.
- (2) Akt końcowy konferencji, która sporządziła Traktat o Przystąpieniu, stanowił, że Wysokie Umawiające się Strony osiągnęły porozumienie polityczne co do szeregu dostosowań aktów przyjętych przez instytucje, wymaganych w związku z przystąpieniem, oraz wzywają Radę i Komisję do przyjęcia tych dostosowań przed przystąpieniem, w razie potrzeby po uzupełnieniu i aktualizacji, celem uwzględnienia zmian w prawie Unii.

- (3) W związku z tym należy odpowiednio zmienić zalecenie Komisji 2000/473/Euratom z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie stosowania art. 36 Traktatu Euratom dotyczącego kontrolowania poziomu napromieniowania środowiska naturalnego w celu oceny stopnia narażenia ludności ⁽¹⁾,

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) W zaleceniu 2000/473/Euratom wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem.
- 2) Niniejsze zalecenie wchodzi w życie pod warunkiem i w dniu wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii.
- 3) Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 października 2006 r.

W imieniu Komisji

Olli REHN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 27.7.2000, str. 37. Zalecenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

ZAŁĄCZNIK

ŚRODOWISKO NATURALNE

OCHRONA PRZED PROMIENIOWANIEM

32000 H 0473: Zalecenie Komisji 2000/473/Euratom z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie stosowania art. 36 Traktatu Euratom dotyczącego kontrolowania poziomu napromieniowania środowiska naturalnego w celu oceny stopnia narażenia ludności (Dz.U. L 191 z 27.7.2000, str. 37), zmienione:

— 12003 T: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

W załączniku II, w tabeli dodaje się pozycje w następującym brzmieniu:

„BG	Bułgaria	
RO	Rumunia”	

a mapę zastępuje się następującą mapą:

„Określenie regionów geograficznych

